

Félálom

Hajnalonta, az álom önfeledt
sodrásán már túl, innen még a nappal
tisztá öntudatán, e tündérmezsgyén
a testem folyton téged gondol el.

Nem fénykép-élességű részletek
– gomolygás ez: a meleged, a súlyod,
mintha félig hunyt pillán átszűrődve
cirógatná az árnyékot a fény.

Oly könnyű és egyszerű és szabad
a vágy időnél ősibb tartománya,
hol az én az érintés gyönyörében
bonyolultságát levetkezheti,

mintha a beteljesült pillanat:
pupilládban tükröződő pupillám
egymásban megkettőzött végtelenje
a teljességre nyitna távlatot.

Csakhogy a helyzet az, hogy nem vagy itt.
Óra ébreszt, a rádió zajával
takarom el az emlék suttogását,
és ruhával a testem. Így helyes,

mert nemcsak pirulnék bevallani,
de nappal kimondva már nem is bízom
a vágyban: ha itt lennél hajnalonta,
azt tehetnél velem, amit akarsz,

hisz személyiségünk s szándékaink
komplexitása összeférhetetlen,
s taszít a szemfényvesztés. Vár a munka,
a részletek, amikben elveszünk.

Hajnali dicséret

Oszlik az éj, a tél, benépesül
a szobám boldog evidenciákkal:
egy függönyrésnyi virradat, madárdal
örökkévalón, személytelenül.

A puffadt és felboncolt ideák
szürrealizmusa, a fékevesztett
léggömb-pánik oldódott, eleresztett
– biztonságban vagyok, és ideát.

S nem azért, mintha elfelejteném,
hogy azt is, Uram, mint ezt, Te csináltad,
de maga a tény, hogy vágyom utánad
ezek után is, már csaknem remény:

tapasztalaton túl is van öröm,
hisz elmúlt hajnalaim édessége
vegyül a párás föld lélegzetébe,
akár a nyelv e versbe. Köszönöm.

Május

A hiány és a szorongás tere
úgy vált át a várakozás terébe,
mint ahogyan reggel kisüt a nap.
Erős dohányos torkából a slejm:
a makacsság lassan tisztul a görcestől
akarattá, s az utcán felragyognak
a világ szégyenlős csúfságai.
A pörsenéses járda peremén
burjánzó gazban tépett glóriás
pitypang szárítkozik, a felüljárón
színes bogarak: autók nyüzsögnek.
Mindenki igyekszik valahová,
a sűrke ablakos irodaházak
– mély lélegzet a szmogloból – felszipantják
a naiv lelkesedés tömegét.
Olyan ügybuzgalommal készülődik
mindenki, mint aki lenni akar,
s egy áldott percre valóban olyan
szép minden létező, mint aki van.